

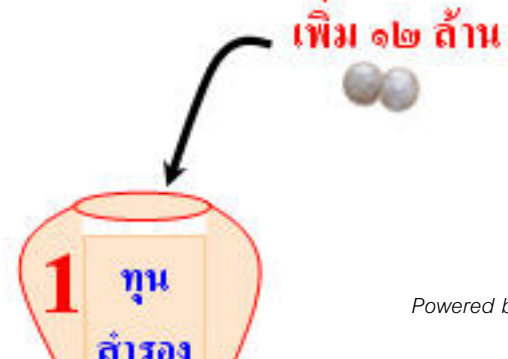
เกี่ยวกับการค้าขายกับต่างประเทศ เดิมประเทศไทยอาศัยราคาเนื้อเงินเป็นมาตรฐานตั้งราคาซื้อขายสินค้ากับประเทศที่ใช้ทองคำเป็นมาตรฐาน ทำให้มีราคาขึ้นลงไม่คงที่ และในระยะต่อมา มีการค้นพบแร่เงินมากขึ้นทำให้สภาวะการเงินของโลกได้รับความกระทบกระเทือน จึงส่งผลกระทบต่อมาถึงไทยด้วย ทำให้ค่าของเงินบาทตกต่ำลง และขณะนั้นรัฐบาลไทยกำลังเตรียมกู้เงินจากต่างประเทศมาลงทุนในด้านการพัฒนา จึงต้องจัดระบบการเงินให้มีเสถียรภาพที่มั่นคง เปิดโอกาสให้ชาวต่างประเทศนำเงินมาลงทุนในประเทศไทยมากขึ้น ควรจะตั้งกองทุนสำรองขึ้นส่วนหนึ่ง และเพื่อให้การค้าขายได้อาศัยหลักที่มั่นคงยั่งยืน เป็นประโยชน์แก่พ่อค้าประชาชนยิ่งขึ้น ดังนั้น ในปี พ.ศ. ๒๔๕๑ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตรา “ ขึ้น มีสาระสำคัญสรุปได้คือ

ทรงตั้งเงิน ทุนสำรองเพิ่มอีก ๑๒ ล้านบาท โดยมิให้ปะปนกับเงินอื่นใน ท้องพระคลัง

- ๑. กำหนดเงินบาทให้มีราคาเท่ากับทองคำบริสุทธิ์หนัก ๕๕.๘ เซนติกรัม
  - ๒. กำหนดให้กระทรวงพระคลังมหาสมบัติจัดตั้ง**เงินทุนสำรอง**ขึ้นส่วนหนึ่งในขั้นต้นนี้มีจำนวน ๑๒ ล้านบาท สำหรับรักษาอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างเงินตราสยามกับเงินตราต่างประเทศไว้ให้ยืนที่มั่นคง โดยให้กันไว้เป็นส่วนหนึ่ง มิให้ปะปนกับเงินอื่นในท้องพระคลังแล้วโปรดฯ ให้นำกำไรจากการทำเหรียญกษาปณ์มาสมทบในเงินทุนสำรองด้วย
- เงินทุนสำรองนี้กำหนดให้แบ่งเก็บไว้ที่ธนาคารต่างประเทศที่เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติเห็นเหมาะสมได้ ส่วนที่เก็บในประเทศไทยให้เก็บเป็นเหรียญกษาปณ์ทองและเหรียญบาท หรือเนื้อทอง[1]

เปรียบเท่ากับ ๑.๘๙ ล้านปอนด์สเตอร์ลิง มากกว่าเงินทุนสำรองเมื่อเริ่มแรกเกือบเท่าตัว

และด้วยพระราชบัญญัติดังกล่าว ทำให้อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราไทยกับเงินตราต่างประเทศมีความมั่นคงและสอดคล้องกับหลักสากลยิ่งขึ้น ซึ่งในระบายนั้กำหนดอัตราแลกเปลี่ยนเป็น ๑๓ บาท ต่อ ๑ ปอนด์สเตอร์ลิง

พอถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๒ กรมธนบัตร ก็ได้โอนไปขึ้นกับกรมตรวจและกรมสารบาญชี เนื่องจกงานทั้ง ๒ กรมนั้นเป็นงานที่เกี่ยวข้องกัน และต้องการจะให้การควบคุมเงินตราของไทยมั่นคงยิ่งขึ้น

เมื่อถึงรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ (พ.ศ. ๒๔๕๓-๒๔๖๘) เสด็จขึ้นเถลิงถวัลย์ราชสมบัติ ในปี พ.ศ. ๒๔๕๓ เนื่องจากเงินรายได้และรายจ่ายของประเทศในขณะนั้นมึจำนวนมากขึ้นโดยลำดับ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้รวมพระคลังในท้องที่ต่างๆทั่วพระราชอาณาจักร เข้ามายู่ในบังคับบัญชาของกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ และพระองค์ยังมีพระราชดำริว่า

ควรจะมีเจ้าหน้าที่รับผิดชอบตรวจตราการรับจ่ายและการรักษาเงินให้รัดกุมยิ่งขึ้น โดยตั้งขึ้นมาเป็นแผนกใดแผนกหนึ่งดำเนินการเพื่อการนี้โดยเฉพาะ ดังนั้น พระองค์จึงโปรดเกล้าฯ ให้ตั้งกรมตรวจเงินแผ่นดินขึ้นในกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ ณ วันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๘

ให้มีหน้าที่ตรวจตราการรับหรือจ่ายเงินแผ่นดินและเงินอื่นๆที่รัฐบาลต้องรับผิดชอบ โดยมีการประกาศระบุนาที่ความรับผิดชอบต่างๆ

ตลาดปากน้ำ (ซ้าย) และคลองบางกอกน้อย (ขวา) ที่แสดงให้เห็นถึงการค้าขายที่เจริญรุ่งเรืองในอดีต

๕๘ ๕ ม กรมตรวจ

จและกรมสารบาญชี เป็น กรมบาญชีกลาง ตามประกาศวันที่ ๑๘ กันยายน พ.ศ. ๒๔๕๘

โดยกรมนี้ให้มีหน้าที่จัดระเบียบการประมวลบัญชีเงินรายได้และรายจ่ายของแผ่นดิน

ปิกจ่ายได้ปฏิบัติไปตามความมุ่งหมายของการงบประมาณด้วย

ครั้นต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๖๐ หลายประเทศต่างต้องประสบกับภาวะสงครามโลกครั้งที่ ๑ ซึ่งส่งผลกระทบต่อประเทศไทยด้วย เมื่อแร่เงินเริ่มมีราคาสูงขึ้นและสูงมากกว่าราคาที่ตราไว้บนหน้าเหรียญ ทำให้ผู้หวังเก็งกำไรได้พากันนำเหรียญษาปณ์มาหลอมและส่งไปขายยังต่างประเทศในรูปของเนื้อเงินแท่ง ทำให้เหรียญษาปณ์เงินที่หมุนเวียนอยู่ในระบบเริ่มขาดแคลน

อัตราค่า ๑ บาทในท้องตลาดกลับเพิ่มมากขึ้น

รัฐบาลจึงเห็นความจำเป็นที่จะนำธนบัตรชนิดราคา ๑ บาทออกใช้เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าว พอมาถึงช่วงปลายปี ภาวะสงครามในทวีปยุโรปได้ทวีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น ทำให้การขนส่งธนบัตรจากประเทศอังกฤษมายังประเทศไทย ไม่ตรงตามกำหนดเวลาที่คาดหมายไว้ และต้องประสบกับภาวะการขาดแคลนธนบัตรขึ้นอีกครั้งในระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งทำให้รัฐบาลจำเป็นต้องแก้ปัญหาโดยการนำธนบัตรชนิดราคา ๑ บาท ที่ยังมีได้นำออกใช้

ปี พ.ศ. ๒๔๖๐ รัชกาลที่ ๖ ทรงเปลี่ยนรูปแบบธงชาติไทยจากเดิมรูปช้างเผือกทรงเครื่องเป็น “ธงไตรรงค์” ที่ใช้กันในปัจจุบัน เพื่อเป็นอนุสรณ์ในการเข้าร่วมกับฝ่ายสัมพันธมิตร ในสงครามโลกครั้งที่ ๑

ภาพเหตุการณ์ในสมัยสงครามโลกครั้งที่ ๑ เป็นสงครามในแถบยุโรป

